

[Inger Stilling Pedersen]

Kristeligt folkeparti er skeptisk over for apotekernes produktionscentralisering. Vi finder det rigtigt, at de har denne mulighed for at fremstille medicinalvarer, men vi er imod en industrialiseret medicinalindustri på apotekerne.

Kristeligt folkeparti er således parat til at drøfte lovforslagene i udvalget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

En gang imellem er der nogle, der spørger: hvorfor skal vi egentlig have en ny apotekerlov, og hvorfor har det dog været så lang tid, inden vi har fået den? Som også en af ordførerne var inde på, må vi vel sige, at vi har et udbygget og velfungerende apoteksystem, specielt set fra borgernes synsvinkel. Jeg er enig i, at det er det, vi tager hensyn til. Vi laver en sådan lovgivning, for at borgerne kan få den bedste betjening naturligvis, og det er naturligvis ikke af hensyn til parterne, vi laver en apotekslovgivning.

Men når vi står her i dag, er det, fordi den lovgivning, vi har på området, ikke er tidsvarende. Jeg vil gerne nævne et par punkter, som har gjort, at vi bliver nødt til at få en ny lovgivning på dette område.

For det første vil lægemiddelloven gennemføre ens regler for registrering af og kontrol med lægemidler. Det blev forudsat dengang, at spørgsmålet om apoteksproduktions fremtidige vilkår og registreringsretten til de apoteksproducerede lægemidler blev afklaret ved en ny apotekerlov. Det er altså noget, vi må tage stilling til. Den industrialisering, som er sket i store dele af apoteksproduktionen, er ikke forudset i den gældende lægemiddellov. Det vil sige, at lovreglerne ikke passer til de faktiske forhold, og det betyder, at vi bliver nødt til at få lagt nogle faste rammer for denne produktion.

Desuden er det sådan, at det nuværende udligningssystem ikke i tilstrækkelig grad tager højde for de meromkostninger, som er forbundet med at drive apoteksfilialer, og apoteksfilialerne er jo en måde at komme så nær ud til borgerne som muligt på.

Endelig indeholder det gældende økonomisystem kun ringe tilskyndelse for den enkelte apoteker og for systemet i det hele taget til at rationalisere og udvise omkostningsbevidsthed, bl.a. fordi forbrugerpriserne på medicin indregnes sådan, som de gør.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt her, og som jeg også har gjort noget ud af i fremsættelsestalen, at dette område er kendetegnet ved meget stærke modsætninger og til dels uforenelige interesser. Det husker de, der var her, da det tidligere lovforslag var til behandling, også.

Vi nedsatte i maj måned 1983 et udvalg bestående bl.a. af parterne for at forsøge, om de ikke sammen kunne få forenet deres interesser. Jeg synes oprigtigt talt – hvad man ikke rigtig altid kan se af debatten, sådan som den foregår lige for øjeblikket – at de involverede parter faktisk viste megen vilje til kompromis og også viste en principiel enighed om en række ting, også ting, man ikke tidligere kunne blive enige om. Men apoteksproduktionen kunne man, hvad man kan læse i aviserne og se i fjernsynet, ikke blive ganske enige om, og derfor må det blive en politisk afgørelse, hvordan det skal tage sig ud.

Jeg har lagt vægt på, og regeringen har lagt vægt på, at lovforslaget ikke skal bryde med nogle grundlæggende principper og traditioner, som vi har her i landet. Det vil sige, at lovforslaget heller ikke gennemfører den fuldstændige ligestilling af industriens produktion og apoteksproduktionen, som nogle synes ville være rar. Det gør det ikke, fordi der ikke gribes ind i de ejendomsretlige forhold eller reguleres på apotekernes adgang til at være med i lægemiddelfremstillingen. Vi har ikke fundet det rimeligt at gå så drastisk til værks, men jeg vil gerne understrege, at vi har gjort os megen umage for med dette lovforslag at tilvejebringe en højere grad af ligestilling mellem parterne, end der er tale om i dag. Men en fuldstændig ligestilling med hensyn til ejerforhold kræver, at man ønsker at gå ind i en ekspropriation over for apoteksproduktionen, og det mener vi altså ikke er rimeligt. Jeg mener, at der er brug både for industriens produktion og for apoteksproduktionen, og derfor lægger lovforslaget op til, at de to produktionsformer skal kunne fungere ved siden af hinanden.

Det er samtidig svar til fru Bente Nielsen, hr. Henning Rasmussen og fru Dagmar Mørk Jensen, som var inde på disse ting. Det er meget svært, sagde fru Dagmar Mørk Jensen. Ja, det er det, men vi har forsøgt at sikre balancen mellem de ting, som er så svære. For det er rigtigt, som mange har sagt, at